

seres og forrentes, medens den danske Befolkning ganske sikkert ved et Rør i Statskassen mindes den Virksomhed, som det ærede Medlem Hr. Rode i sin Tid som Indenrigsminister udfoldede, saaledes var det jo, at den tidligere højtærede Finansminister Hr. Brandes betegnede det. Jeg vil gerne have, at man skelner mellem disse to Ting. Naar vi ønsker Laan, er det ikke med Tanke om, at disse Penge skal kastes i Grams i Sønderjylland, men det er med Tanken om at afhjælpe Kreditvanskelighederne i Øjeblikket for saa bagefter at betale Pengene tilbage. Jeg maa endvidere værge mig mod en anden Udlægning fra den højtærede Ministers Side af det, jeg har sagt. Ministeren talte om, at man ikke kan afhjælpe disse Vanskeligheder ved pludselig at kaste Kapital ned i Sønderjylland. Dette „pludselig“ forekommer to Gange i den højtærede Ministers Tale og den ene Gang oven i Købet i Forbindelse med, at man skulde kaste disse Penge derned uden Kontrol med, hvorledes de blev anvendt. Det har overhovedet aldrig været i mine Tanker, at man pludselig skulde kaste Penge derned, langt mindre, at man skulde gøre det uden Kontrol. Jeg har tværtimod ment, at en saadan Bestræbelse som den, der her var nødvendig, kunde man kun tage op efter en forud gennemtænkt Plan, og saaledes at det ikke forstyrrede Erhvervslivet paa andre Omraader, saaledes som den højtærede Minister meget rigtigt pegede paa. Den højtærede Minister siger i sin Tale, at man kommer ikke udenom, at der bør være en vis Overensstemmelse i ethvert Land og enhver Del af Landet mellem Kapital, der staar til Raadighed, og den Menneskemængde, der skal sættes i Bevægelse. Det er netop det, jeg har kæmpet for; at man skulde faa lige megen Kapital til Raadighed i det hele Land, medens Stillingen jo er den, at vi hos os har meget mindre Kapital til Raadighed, end det øvrige Land har. Jeg maa endnu en Gang erindre om Valutacentralens Skrivelse fra i Foraaret, hvor det ligefrem blev paapeget, at det var opgjort, at Sønderjylland havde en Trediedel mindre Kapital til Raadighed end det øvrige Land. Naar den højtærede Minister vil acceptere dette — og det gaar jeg ud fra —, tror jeg ogsaa, man ikke kommer udenom at tage det Spørgsmaal under Overvejelse, hvorledes denne Forskel skal udlignes. Det Spørgsmaal, som jeg finder er det vigtigste med Hensyn til Kreditvanskelighederne, er egentlig ikke det, at vi i Øjeblikket trænger til store nye Kapitaler, men det, vi trænger til, er

at faa en Del af den Kapital, vi har faaet derned, ombyttet med en billigere Kapital. Man kommer nu en Gang ikke udenom, at Renten i Sønderjylland ligger mellem 1 og 2 pCt. højere end i det øvrige Land, den er lidt over 1 pCt. højere, og hvis man har sat sig som Maal paa alle andre Omraader at gøre Forholdene lige paa begge Sider af Kongeaaen, bliver det ogsaa en uomgængelig Nødvendighed, at man tager dette Spørgsmaal op til Løsning. Man kan ikke stille Erhvervslivet ugunstigere i det nye end i det gamle Land og samtidig stille det samme Krav til det.

Den højtærede Minister sagde til Slutning i sin Tale, at man maatte tænke de økonomiske Problemer igennem og ikke lade sig lede af sine Følelser, man maatte se, hvilke Følger de Foranstaltninger, man vilde træffe, kunde faa. Deri er jeg enig med den højtærede Minister. Naturligvis er det nødvendigt at tænke Problemerne igennem, og hvis den højtærede Minister ikke er færdig med at tænke paa dem, har jeg ikke noget imod, at Ministeren fortsætter sine Overvejelser; men for Sønderjyllands Vedkommende tør jeg indestaa for, at Befolkningen for længst har overvejet Spørgsmaalet. Jeg skal i saa Henseende kun pege paa, at det ærede Medlem Hr. Holger Andersen forleden Dag i sin Tale gav ubetinget Tilslutning til det, jeg havde fremført om Kreditvanskelighederne, og jeg vil ogsaa gerne henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at skønt der er en meget stor Forskel i den politiske Opfattelse i Sønderjylland baade med Hensyn til Indenrigspolitik og med Hensyn til Udenrigspolitik, er der her et Spørgsmaal, hvorom alle er ubetinget enige. Den højtærede Minister skulde holde sig à jour med, hvad der i disse Dage staar i den sønderjydske Presse, han vilde da faa at se, at Kreditforholdene er ikke en Partisag, men at der staar en Befolkning bagved. Jeg mener, det er et Argument, som den højtærede Minister ikke kommer udenom. Naar den højtærede Minister siger til mig, at man ikke kommer udenom at overveje Følgerne, tror jeg ogsaa, jeg tør sige til den højtærede Minister, at han ikke kommer udenom at overveje de Følger, det kan føre med sig, naar man saadan uden videre modsætter sig et Befolkningsønske. Den højtærede Minister har talt om, at hvis man kastede store Mængder af indenlandsk eller udenlandsk Kapital derned, maatte man forudsætte, at der kom en Inflation, og den højtærede Minister pegede paa den Virkning, det vilde faa navnlig paa